

**Θέμα : Ενιαία εκλογική διαδικασία για την ανάδειξη
των μελών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου**

1. Ως γνωστόν η “Πράξη περί εκλογής των αντιπροσώπων στη Συνέλευση με άμεση και καθολική ψηφοφορία” το 1976 αντιμετωπίζει με πολύ γενικούς ορισμούς την άσκηση του εκλογικού δικαιώματος για την ανάδειξή τους και οριοθετεί το δικαίωμα του εκλέγεσθαι. Η ειδική και λεπτομερής ρύθμιση των σχετικών ζητημάτων, εωσότου θεσπισθούν ενιαίοι κοινοτικοί κανόνες, ανατίθεται στον εθνικό νομοθέτη.

2. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει προ πολλού επεξεργασθεί σχέδιο ομοιόμορφης εκλογικής διαδικασίας και έχει προσπαθήσει δύο φορές να το προωθήσει. Οι σχετικές προσπάθειες δεν απέδωσαν ωστόσο καρπούς, κυρίως ενόψει της αντίρρησης της Μ. Βρεταννίας να δεχθεί αλλαγή των (μονοεδρικών) εκλογικών περιφερειών της.

3. Το ζήτημα επανέρχεται εκ νέου στην επικαιρότητα, τη σχετική έκθεση επεξεργάζεται δε ο Έλληνας ευρωβουλευτής Γ. Αναστασόπουλος. Οι προοπτικές για την αντιμετώπισή του φαίνεται να είναι καλύτερες, γιατί η Μ. Βρεταννία θα ήταν διατεθειμένη να κάμψει τις αντιρρήσεις της.

4. Η Ελλάδα υποστηρίζει κατ’ αρχήν αυτήν την προοπτική και εξαρτά την αποδοχή του σχεδίου από την οριστική διαμόρφωση του περιεχομένου του. Ως κρίσιμη παράμετρος προβάλλει εν προκειμένω η αλλαγή των εκλογικών περιφερειών, δηλαδή η πρόβλεψη της επικράτειας ή περισσότερων επιμέρους περιφερειών, για την ανάδειξη των ευρωβουλευτών.

Αθήνα, 27 Ιανουαρίου 1998